

סן אנטוניו של האש

(Logodoro)

ספרו לי מעשיה שקרתה לפני זמן רב. את התקופה המדויקת לא אמרו לי, אך אני יודע בוודאות שהדברים ארעו בערך בשנים בהן הסוסים היו קטנים כמו שפנים והיו להם כנפיים ובכל פרח גרה פיה קטנה צהובה כולה.

הסרדים היו אז מועטים ועניים ואפילו אש לא הייתה להם. בקיץ הכל הלך די טוב: מזג האוויר היה חם ואפשר היה אפילו לטגן את הביצים על האבנים המחוממות מן השמש.

בחורף הבעיה הייתה לגמרי אחרת. הקור שלט בכל, בני האדם רעדו במערות במיוחד בלילה, אפילו אם התכסו בעורות של עזים. הם לא יכלו אף פעם, ממש אף פעם, לאכול קצת אוכל חם. והם לא יכלו לשאת את זה עוד.

ואז יום אחד הגיע סן אנטוניו לסרדיניה לחופשה קצרה. הסרדים נצלו את ההזדמנות, עצרו אותו והסבירו כמה גדולה המצוקה בחייהם, בגלל חודשים רבים כל כך ללא חום. אנטוניו התמלא רחמים והחליט לעזור להם.

אתם צריכים לדעת שבזמנים הרחוקים ההם היה מקום שנקרא גיהנום, חבוי במערה גדולה ועגולה, שנמצאה בדיוק במרכז האי. חבורה של שדים קטנים החזיקה שם כל הזמן אש וגדולה, ממש ענקית, כמעט כמו מגרד-שחקים.

אנטוניו בחר לו מקל רועים נאה והלך ישר לכיוון המערה ההיא. הוא הגיע לשם אחרי שלושה ימים ושלושה לילות של הליכה. דפק במקלו על דלת גדולה וצבעונית ואמר: "פתחו לי, פתחו לי! קר לי ואני רוצה להתחמם. השטן השוער שראה את סן אנטוניו בפתח, סגר את הדלת חזק, עם שלוש שרשראות. כי בזמן ההוא שדים וקדושים לא היו בדיוק בדעה אחת.

אך סן אנטוניו התעקש וצעק ודפק במקלו על הדלת. הוא לא התעייף והמשיך כך במשך שעות, עד שהשדים, שהקול והחבטות הפריעו להם והחרישו את אוזניהם, לא החזיקו מעמד ופתחו את הדלת.

אנטוניו נכנס סוף-סוף והתישב מיד קרוב לאש. על מנת להשיח את דעת השדים התחיל בשיח על נפשות אחדות שהכיר, ושברו בגיהנום כמקום נופש. "מה שלום לוציפר?" שאל אנטוניו "ומלכיצדק? ובעל זבוב? ועזאזלו?"

בזמן שדבר וקשקש כמו כומר זקן, שם הקדוש את קצה מקלו על הגחלים, מבלי שמישהו שם לב. כך עד שראה שהלהבה נתפסה במקל הרועים, שהחל לבעור בפנים, מבלי שזה נראה מבחוץ.

כי כך בנוי מקל הרועים: תנסו לקחת חתיכה לשדה ולשרוף אותה, תראו שהאש בתחילה תדלק רק בפנים. כשהרגיש אנטוניו שהאש די לוחשת בתוך המקל, הפסיק לספר במעשיות ונפרד לשלום.

עם שובו לאדמה נתן הקדוש טוב הלב הזה את האש במתנה לבני האדם, שחכו לו מודאגים. במשך הזמן הם בנו אה, ישבו מסביבו, אכלו ושתו, רקדו וצחקו. הם חגגו ארוכות ולא הזמינו אותנו.

מעבר לאגדה..

הלוגודורים ניצלו את סן אנטוניו ואת השדים בגיהנום, על מנת להסביר את גלוי האש, שהוא אחד הכיבושים המהותיים בהיסטוריה של האדם. לאזורים ועמים שונים מאתנו קשרו אגדות ומעשיות אחרות לגלוי האש. כולן יפות ומקסימות באותה המידה. אך מעבר לאגדה אתה ודאי יודע איך בני האדם גלו את האש.